

Doyle, Roddy: **Divjina**.

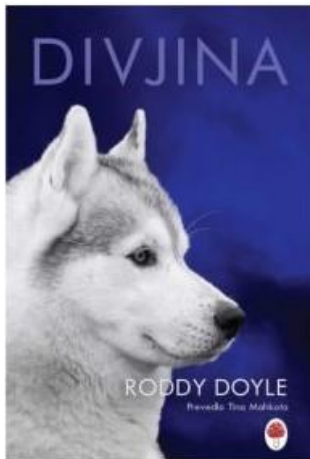
Prev. Tina Mahkota. Hlebce : Zala, 2021, 235 str.

| P | 2. stopnja

| Družinski odnosi | Počitnice | Finska | Pustolovščine | Polarna območja | Iskanje | matere in hčere

| matere in sinovi | družine | mladostniki | Identiteta | odraščanje | nesreče | pogum | psi |

preživetje v naravi

Kratka predstavitev avtorja in romana ter njegovih prvih 20 strani najdemo na domači strani založbe:

<https://zalozba-zala.si/knjiga/divjina/>

Pisatelj vzporedno pripoveduje dve zgodbi: ena je pustolovska in se dogaja na severu Finske, kjer je mama Sandra z obema sinovoma, Johnnym (12) in Tomom (10), na zimskem safariju. Tja se odpravijo za nekaj dni v soglasju z očetom oz. možem, ker se tedaj v Dublin vrača njegova prva žena Rosemary, da bi obiskala njuno hčerko Gráinne. Zapleteno? Da, še kar, če vemo, da je Gráinne v najstniških letih; prej ji je bilo z mačeho in polbratcema čisto v redu, zdaj pa je jezna na ves svet, tudi na svojo pravo mamo, čeprav si obenem zelo želi njene ljubezni in pozornosti. To je torej druga zgodba. Obe skupaj sta avtorjevo tenkočutno raziskovanje zapletenih odnosov med odraslimi. Kljub ljubezni in – se zdi – preudarnim odločitvam, je veliko takšnih, ki boleče vplivajo na otroke, in ne le na njih! Avtor jih predstavlja z razumevanjem in pozitivno naravnostjo: potrebno je sprejemanje in odpuščanje, treba jih je jemati kot izziv za osebno rast. Življenje ni pravljica, ob težavah rastemo, se razvijamo, postajamo močnejši in boljši. Nič ni torej narobe, četudi je narobe, tako nekako. 😊

Na koncu romana so spremna beseda prevajalke "O romanu Divjina", predstavitev avtorja in prevajalke.

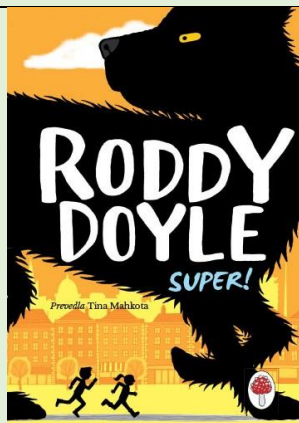
Spodbude za branje:

- Na kratko povem, da je roman odličen, privlačen problemski roman, v katerem vzporedno potekata dve zgodbi. Gre za zimski safari na severu Finske in za razčiščevanje odnosov med hčerjo in materjo v Dublinu, kar je tudi malo »divje«.
- Po branju prisluhnem prvim vtisom bralcev: kaj jih je najbolj pritegnilo, kaj vse so opazili?
- Obnovimo zgodbo na severu Finske: zakaj je šla mama Sandra z obema sinovoma tja gor, kaj se je zgodilo? (Mamina vprega med divjo vožnjo zaide s trase, mama se ponesreči in je ne morejo najti. Kdo pa jo reši, kaj menite?) Se jim ta pustolovska zgodba zdi povsem verjetna? Ali je nujno, da je povsem realna?

- Obnovimo zgodbo, ki se dogaja med materjo in hčerko v Dublinu: Gráinne pričaka svojo mamo Rosemary na letališču in potem se občasno srečujeta in skušata zblížati. (Gráinne se zelo trudi, da se zadrži in ne izbruhne; mamine razlage ne more razumeti, a se z njo nekako sprijazni.) Se bralcem zdi čudno, da se mati in hči ne objameta ljubeče in se ne pogovorita z razumevanjem? (Mamina odsotnost ju je odtujila, hči materi zameri, da ji ni pisala in jo nikdar obiskala.)
- Kakšen je oče, kakšen človek je? (Razumevajoč, ampak morda tudi malo preveč pasiven? Vse sprejema in kot da se malo izmika tako konfliktom kot reševanju le-teh.) Kakšni pa so moški na severu Finske, vodniki na safariju?
- Če si bralci želijo, se lahko podrobneje pogovarjamo o vseh književnih junakih, to so: dve mami, Rosemary in Sandra, najstniška hči Gráinne, 12-letni Johnny in 10-letni Tom.
- Zgodba ima na začetku uvodno poglavje z naslovom *Oči*: fanta se na daljnem severu zagledata v oči haskija, v njegove nenavadne oči. (To kratko poglavje se kasneje v besedilu ponovi, namreč takrat, ko se na severu fanta dejansko srečata s psom.) Med safarijem spoznavata lastnosti te vprežne pasje pasme in s pomočjo psov rešita mamo. Zaželita si, da bi imela v Dublinu psa, haskija po možnosti. In polsestri s počitnic prineseta plišasto igračko, haskija.
- Katere pasme je pes na naslovnici knjige? (Haski). Kako lahko razumemo to, da ima roman uvodno poglavje o srečanju s psom, ki se v resnici zgodi malo kasneje in se konča na letališču, ko polbrata izročita polsestri plišastega psa in so veseli, ker bodo menda za božič dobili pravega haskija? (Vse razlage, vsa mnenja bralcev so prava!)
- Čisto na koncu pogovora se morda pozanimam, če je kdo bral zgodbi ločeno, najprej npr. ono na severu in potem ono v Dublinu. Ima bralec »pravico«, da roman prebere tudi tako? (Zakaj pa ne?)

Nadaljnje spodbude za branje:

- Zdi se mi, da bi bil roman zelo zanimiv za **medgeneracijsko branje**. Pričakujem namreč, da bi bili mladi bralci bolj navdušeni nad pustolovščinami na severu Finske, odrasle pa bi bolj pritegnilo dogajanje med materjo in hčerjo v Dublinu. Imenitno bi bilo soočiti njihova mnenja o obeh zgodbah!
- Roddy Doyle se v svojih delih (tako zvemo tudi v spremni besedi prevajalke Tine Mahkota) pogosto loteva družinske problematike, odnosov med družinskimi člani in seveda vpliva družbeno-zgodovinskih razmer na življenje družine. Dogajalni prostor je ponavadi Dublin, glavno mesto Irske, kjer se je pisatelj rodil in kjer živi in ustvarja tudi danes.
- V slovenščini imamo še en mladinski roman tega pisatelja:

Doyle, Roddy: **Super!**

Prev. Tina Mahkota. Hlebce : Zala, 2018, 22 str.

| P | 2. stopnja

| Recesija | Družina - Brezposelnost | psi |

depresija | žalost | simboli | otroci |

prijateljstvo | pomoč | živali v domišljiji | Irska |

Dublin

<https://zalozba-zala.si/knjiga/super/>

Kaj vidim, tudi na tej naslovnici je upodobljen pes?! (Sicer zelo velik, bolj domišljijjski.) In dva otroka?
Primerjajmo romana *Super!* in *Divjina!*

- Imamo pa tudi dva romana za odrasle, ki se prav tako lotevata družinske problematike. Nanju bi opozorila odrasle bralce v medgeneracijski skupini. 😊

Doyle, Roddy: **Ženska, ki se je zaletela v vrata**. Prev. Tina Mahkota. Ljubljana : Mladinska knjiga, 1998, 237 str. <https://www.dobreknjige.si/Knjiga.aspx?knjiga=3543>

Doyle, Roddy: **Paddy Clarke, ha ha ha**. Prev. Tina Mahkota. Ljubljana : Tangram : Mladinska knjiga, 1995, 275 str. <https://www.dobreknjige.si/Knjiga.aspx?knjiga=3544>

mag. Tilka Jamnik